

1. אשרף אבראהים אחמד דאר אבו רחמה
 2. בצלם – מרכז המידע הישראלי לזכויות האדם בשטחים
 3. האגודה לזכויות האזרח בישראל
 4. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל
 5. יש דין – ארגון מתנדבים לזכויות אדם
- ע"י ב"כ עוה"ד לימור יהודה ו/או דן יקיר ואח'
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת"ד 34510, ירושלים 91000
טל': 02-6521218; פקס: 02-6521219

העותרים

נגד

1. תא"ל אביחי מנדלבליט, הפרקליט הצבאי הראשי
2. אל"ם לירון ליבמן, התובע הצבאי הראשי
ע"י פרקליטת המדינה, משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466590; פקס: 02-6467011
3. סא"ל עומרי בורברג
ע"י ב"כ עוה"ד שלמה צפורי ו/או סא"ל אהוד בן אליעזר
מרח' יגאל אלון 65, ת"א יפו 67443
טל': 03-6242990; פקס: 03-6242991
4. סמ"ר לי
ע"י ב"כ עוה"ד אילן כץ ו/או רס"ן גלי שטיינר
מרח' אסף הרופא 1, הוד השרון 45261
טל': 03-5650011; פקס: 03-5650012

המשיבים

עיקרי טיעון מטעם המשיב 4

על פי תקנה 16 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984, מוגשים בזאת עיקרי טיעון מטעם המשיב 4, סמ"ר לי (להלן: "החייל").

1. בפתח הדברים, ומבלי להיכנס לטענות עובדתיות וראייתיות, יטען החייל, כי החלטת הפצ"ר נשוא הליך זה הינה סבירה, ואין כל עילה להתערב בה. זאת, הגם שלדידו, בנסיבות העניין, נכון היה, לכל היותר, להביא את עניינו של החייל לבירור בפני קצין שיפוט במסגרת הליך בדין המשמעותי, אשר בפניו יטען החייל את טענותיו. בסופו של דבר, ומשגרסתו של החייל הועדפה רובה ככולה על ידי המשיבים 1 ו-2, לא מצאנו כי החלטת הפצ"ר נשוא העתירה הינה בלתי סבירה באופן קיצוני, אשר יצדיק תקיפתה על ידינו בבית משפט נכבד זה.

2. לצורך דחיית עתירה זו, די לטעמנו בנימוקי המשיבים 1 ו-2, אשר פורטו בתצהיר התשובה מטעמם. מכל מקום, נבקש לשמור על זכותנו להוסיף דברים בעל פה ככל שיידרש.
3. בשלב זה נבקש להדגיש, כי בעקבות האירוע ננקטו כנגד החייל צעדים פיקודיים ובכללם הדחתו מתפקידו כלוחם בחפ"ק מג"ד והעברתו לתפקיד זוטר, שאינו הולם את ניסיונו ו- ותקו בצבא. צעדים פיקודיים אלה פגעו פגיעה קשה בחייל, אשר חרף בעיות אישיות קשות מבית התעקש לשרת כלוחם, תרם ככל יכולתו לצבא ההגנה לישראל, והיה לוחם מצטיין, שמפקדיו רצו אף שימשיך לשרת בשירות קבע.
4. עוד יצוין, כי בשונה מהמצב בערכאות השיפוט האזרחיות, המוסמכות למצוא נאשם - בפרט בגין גילוי הצעיר - אחראי לביצוע עבירה, אך להימנע מהרשעתו; לבתי הדין הצבאיים לא נתונה סמכות שבדין להורות על אי הרשעה, וזאת אף אם סבורים השופטים, כי יש בכך כדי לפגוע בו ובעתידו של הנאשם באופן בלתי מוצדק. לטעמנו, בהינתן מצב דברים זה, ובשים לב לעברו הנקי של החייל ולשירותו המצוין, ההחלטה על העמדתו של החייל לדין פלילי בבית הדין הצבאי, אשר מתווספת על הפגיעה הקשה בו עקב הצעדים הפיקודיים שננקטו כנגדו, ודאי שאינה מהווה החלטה בלתי סבירה באופן קיצוני, המצדיק את התערבות בית המשפט הנכבד.
5. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לדחות את העתירה.

בכבוד רב,

גלי שטיינר,
סגורית
ב"כ
רס"ן
פיקודית
המשיב 4

אילן כץ,
סגור צבאי
ב"כ
אל"ם
(במיל')
המשיב 4

תאריך: 25.8.08